



Donderdag

den 12. November.

PETERSBURG, den 25sten October.

De laatste tijdingen van de active armee, van den 25sten October, behelzen het volgende:

Onze troepen in Romanië genieten bij voortdurend de volkomenste rust. Huiden afdelingen zijn dezelfde, eenige kleine veranderingen uitgezonderd, die noodzakelijk geacht werden, om de Albanesche troepen beter te kunnen gadeslaan, die nog voor het sluiten van den vrede van Widdin naar Sophia getrokken waren. De aanvoerder dezer troepen, *Mustafa-pacha van Scutari*, had gedurende den zomer eenige maanden lang op ondernemen en zij na zijn aankomst te Sophia in de maand Augustus rustig gehouden; dan in het midden der maand September liet het klein eenklaps in zijne troepen, om ze beter van leef-toegt te voorzien, in de nabijheid der door onze troepen bezette plaatsen te verleggen; dienvolgens liet hij zijne voorhoede tot Philippopol voortrukken, terwijl *Kejsser-Mehemed-picha*, die tusschen Adrianopel en Philippopol te Haszkior stond, lust scheen te hebben, zich over de stad Demotiko, door onze troepen bezet, naar het vlek Usjan-Kuprij te begeven, dat voor hem tot winterkwartier bestemd, doch binnen onze lijn gelegen was. De opperbevelhebber, die uit deze beweging zag, hoe weinig de Turksche legerhoofden de pligten kenden, die zij na het sluiten van den vrede jegens onze troepen in acht te nemen hadden, besloot dadelijk, om alle misverstand, die de herstelde vriendschapsbetrekkingen had kunnen verstoren, voor te komen, aan den pacha van Scutari en de overige pachas te kennen te geven, dat hunne troepen niet alleen het door ons bezette grondgebied niet mochten betreden, maar dat, zij ook, volgens de artikelen van het vrede-traktaat, in die plaatsen moesten blijven, want zij de tijding van het sluiten van den vrede ontvangen hadden, en dat derhalve elke beweging der Turksche troepen dadelijk moest gestaakt worden, daar hij anders zich genoodzaakt zoude zien, maatregelen te nemen, om alle verdere operatiën van hunne zijde te keer te gaan.

Reeds in het begin der maand Augustus, toen men het eerste bericht ontving van het aantal troepen, dat de pacha van Scutari bijeenbrak, had de adjudant-generaal *Kisselaw* bevel ontvangen, van de aan hem toe-vertouwde troepen zoo veel achter te laten, als noodig was, om Wal-lachije en Siliſtija te dekken, zich met de rest op den rechter oever van den Donau te begeven, en *Mustafa-pacha* te gemoet te gaan, om dezelve magt te veratrooijen en elke onderneming van zijne zijde te verijdelen. Ten gevolge van dit bevel liet de adjudant-generaal *Kisselaw*, toen hij bericht van de beweging der Albanesen van Widdin naar Sophia ontving den 10den September zijne voorhoede, bestaande uit 4 bataljons-infanterie, 8 eskadrons kavallerie, 500 man kozakken en 30 stukken geschut, onder bevel van den adjudant-generaal baron *Geismar*, van *Rachova* naar de stad *Wratza* oprukken; den 14den September werd deze stad bezet; de overige troepen, die de adjudant-generaal *Kisselaw* tot zijne operatiën op den rechter oever van den Donau had bestemd, gingen den 16den September over deze rivier; den 19den verlieten zij *Rachova* en begaven zich naar *Wratza*. Reeds hadden de troepen van den adjudant-generaal *Kisselaw* deze stad achter zich, reeds waren zij aan den voet van den *Balkan* en hadden bij het dorp *Nowotzeli* de bergpassen bezet, toen zij de tijding van het sluiten van den vrede ontvingen. Hierop keerde het hoofd-korps dezer troepen naar *Wratza* terug, terwijl de

voorhoede zich bij het dorp *Reberkowa* legerde, en de voorposten bij het dorp *Nowotzeli* staan bleven.

Het dagblad van Petersburg behelst het volgende bericht, nopens eene wapenoefening der geregelde Turksche troepen te Schumla, welke de Russische bevelhebber, de overige generaals en de meeste officieren van het belegerings-korps, op uitnodiging van den groot-vizier, hebben bezocht:

Twee bataljons, van welke ieder twee kanonnen van de lichte artillerie bij zich had, voerden bijna alle evolutiën der bataljons-school met nauwkeurigheid uit. Van volgens toonden eenige ruiters der ongeregelde troepen hunne behendigheid in het lancerwerpen. De groot-vizier, die ons een nieuw bewijs van zijne toegenegenheid wilde geven, nam een schoonlijk deel aan dit reunen, en toonde, daar hij een zeer goed ruiter is, eene buitengewone vlugheid en bedrevenheid. Over 't algemeen was dit schouwspel hoogst bezienswaardig en zal ons nog lang aangenaam in het geheugen blijven.

De wederzijdsche vriendschap en dienstvaardigheid tusschen personen, die zich onlangs noch zochten te vernielen, zou den moralist vele stof tot bespiegeling kunnen opleveren. Alles aheen vergeten, en er had wederkeerig zulk eene vertrouwelijkheid en beleefdheid plaats, als of er nooit vijandschap bestaan had.

FRANKFORT, den 8sten November.

In eenen brief uit Konstantinopel, van den 10den October, wordt het volgende gemeld: « Sedert de ratificatie van den vrede is hier weinig van belang voorgevallen, en het Turksche ministerie zou zich uitsluitend met de invordering der oorlogsbelasting kunnen bezig houden, en voor-erst geene andere zorgen hebben, dan de militaire bezetting der provin-ſiën zoo veel mogelijk te verkorten, als niet de oorlogszuchtigheid van *Mustafa*, pacha van Scutari, zeer ontijdig tusschen beiden kwam, en deze onbezonnen en wederspannige sakraap geene aanleiding gaf tot klagen van den Russischen opper-veldheer. *Mustafa-pacha* is nog altijd met zijne Albanesen tusschen Philippopol en Adrianopel gelegerd, en veront-ſchuldigt de Russische armee van alle kanten, gedurende de zomer, met het reeds herhaalde keeren bevel gezonden heeft, om te rug te trekken en den gesloten vrede te eerbiedigen. Hij schijnt den oorlog te diepen vrede te willen voortzetten en met heiligheid der verdragen te spotten; doch zal het zich welligt spoedig berouwen, op ijdele verwachtingen gebouwd en zijne betrekking miskend te hebben. De graaf *Narinskij*, adjudant van den generaal *Diebitsch*, is voor eenige dagen te Konstantinopel aangekomen; men zegt, dat hij eenen brief van dezen generaal gebragt heeft, waarbij dezelve zich over het niet achten van den geteekenden vrede sterk beklagt en de Porta verzoekt, hare voallen te roet te zetten, daar hij anders zelf maatregelen tegen de vergripen van *Mustafa-pacha* zoude nemen. Dit schrijven heeft, zegt men, eenen diepen indruk op alle leden van den divan gemaakt, en aanleiding gegeven tot het afzenden van onderscheidene tartaren naar Philippopol. Men ziet met groot ongeduld nadere tijdingen uit deze streken te gemoet, en zou het ten hoogste betreuren, waanneer een roekeloze pacha veroorzaakte, dat er op nieuw bloed vergoten, en de eenigste aanmerkelijke krijgsmaat, welke der Porte nog overgebleven is, mede vernield werd. — De Sultan schijnt zijne tegenwoordige legerplaats niet te verlaten, maar den gangen winter daarna te willen blijven.

Van den 9den November.

Volgens berichten uit Rome, van den 29sten October, is de Beijersche luitenant-kolonel van *Heidegger* aldaar uit Griekenland aangekomen. Algemeen bekend is het welke gewigtige diensten deze waardige man aan dat land bewezen heeft. Hij begeeft zich thans weder naar Beijeren.

De *Oostenryksche Beobachter*, van den 3den dezer, maakt de overeenkomst bekend, welke den 22sten Maart te Londen gemaakt is, op grond van het traktaat van den 6den Julij 1827, betrekkelijk de vrijverklaring van Griekenland.

Den 3den dezer heeft te Augsburg eene plegtigheid plaats gehad, welke men sinds 28 jaren niet gezien had, de opnemings-plechtigheid van acht vrouwelijke leden, ten deele ook uit de hoogere standen, in het klooster der *Franciskanerinnen* van *Maria Stern*. Ook in het klooster van de *Dominikanerinnen* van *St. Ursula* zijn weder zeven vrouwelijke leden opgenomen.

BRUSSEL, den 8sten November.

De heer *Kessels*, signaar van den vermaarden *Salvis* van Oelde,

heeft te Parijs, waar hij zich tegenwoordig bevindt, het vleijendst, onthaal ondervonden. Van Z. K. H. de hertog van Orleans heeft hij een geschenk ontvangen, en Z. M. de Koning van Frankrijk heeft hem deredagen tot ridder van het legioen van eer benoemd.

— De Fransche dagbladen behelzen een bericht van eenen te Louhans (Saone-et Loire) gepleegden kindermoord, welke met afschuwelijke onstandigheden is gepaard gegaan, en waarin de pastoor dier gemeente is betrokken. Sints lang werd hij van eenen misdadigen omgang met zijn dienstmeid verdacht gehouden en men schreef aan hem den staat van zwangerschap toe, waarin zij zich scheen te bevinden. Den 16den October bespeurde men, dat deze dienstmeid alle kentekenen droeg van eens vrouw, welke kortelings verlost is. Dit gaf aanleiding tot zwaar vermoeden, en 's anderen daags zag men op publieke plaatsen briefjes aangeplakt, dat de meid van den pastoor was bevallen. Naauwelijks kreeg deze daarvan bericht, of bij voer van den predikstoel hevig tegen de lastenaars uit, en beklaagde zich vervolgens bij den procureur des konings. Deze antwoordde hem, dat hij de zaak zou onderzoeken, en toen de pastoor in zijn huis terug kwam, vond hij er de gendarmerie reeds, terwijl de procureur des konings spoedig volgde. Bij ondervraging, werd eerst de verlossing der dienstmeid ontkend, vervolgens onder allerlei uitvlagen bekend, en eindelijk ontdekt, dat het jonggeboren kind op het kerkhof was begraven. Daar werd het dan ook gevonden met teekenen aan den lijs van een touw, waarmede het schijnt gewurgd te zijn. De pastoor en zijne meid zijn dadelijk gevangen gezet.

— Volgens berichten uit Lissabon van den 24sten October, vleiden zich de miguellisten, dat, na het lof van Spanje en den Paus, ook de Koningen van Napels en Sardinië don Miguel als Koning van Portugal zouden erkennen, dat vervolgens de prins van Metternich eene verklaring ten zijnen behoeve zou uitgeven, en dat daarop de erkenning door Oostenrijk en de overige mogendheden zou volgen.

Mengelwerk.

NOORD- EN ZUIDNEDERLANDERS.

(Vervolg van ons vorig No.)

Een volk, dat één goed geheel zal uitmaken, moet eenheid van taal als de algemeene landtaal bezitten. Zonder dezelve zal het gedurig strijden tegen harde scheidsmuren; eene menigte belemmeringen ontmoeten in handel en wandel; de regering groote moeilijkheden en dubbelde kosten veroorzaken, om zich te doen verstaan, en hare besluiten bekend te maken; en op die wijze zullen de ingezetenen, schoon tot hetzelfde rijk behoorende, elkander vreemd blijven, en ook als vreemdelingen blijven behandelen. Eenheid van taal is alzoo van het hoogste belang, als bevordering van eensgezindheid, van echte vaderlandsliefde, van nationaliteit en volksgeest; zoo wel als van den letteroem eener natie. Met deze eenheid strijdt wel niet het verschil van tongvallen in het dagelijksch spraakgebruik, dat er plaats heeft tusschen de onderscheidene gewesten, zoodat tusschen de naastgelegene steden, gelijk zulks onder alle volken van ouden en lateren tijd gevondert wordt, en genoegzaam onvermijdelijk is. Maar de grondtaal in boeken en staatsstukken vooral, behoort gelijkvormig, en, zoo veel mogelijk, zuivere moedertaal te zijn. De oude Hollanders hadden zulk eene gemeenschappelijke taal in gebruik. De laatste hebben dezelve bewaard, als zijnde één vrij en onafhankelijk volk geworden, en van tijd tot tijd tot meerdere regelmatigheid en volkomenheid gebragt, terwijl zij bij de eersten, die bestendig een ingelijfd smaldeel of wingewest van de eene of andere uitheemsche mogendheid waren, meer en meer is verbasterd, en grootendeels in onbruik geraakt.

Wat is nu staatkrijger, dan dat men, na de vereeniging onder hetzelfde staatsbestuur, de oude Nederduitsche taal eenparig voor de landtaal aanneme? Maar dit willen de Zuid Nederlanders niet, immers niet de tegenwoordige Westelijke toongevers. Liever verloochenen zij hunne oorspronkelijke moedertaal, dan dat zij in dezen zich naar de Hollanders oeffenen schikken. Liever gebruiken zij de taal van hunnen laatste overheerscher, dan dat zij eenigermate zich zouden willen oefenen in de nog rijke en welbeschaafde taal van hunne overige, eigene landgenooten. Zij spreken in de raadzalen niet anders dan Fransch, en willen hunne noodzaken medeleden noodzaken hen hierin na te volgen. Zij schrijven hunne dagbladen in het Fransch, en zoeken dusdoende het volk eerder te verfranschen dan tot echte Nederlanders te vormen. De Engelschen spreken en schrijven Engelsch; de Franschen Fransch; de Hoogduitschers Hoogduitsch; elk land gebrijkt zijne eigene moedertaal, en is daarop te zekeren tijd en landt Fransch. De Nederlanders alleen moeten een wettelijk gebruik van Fransch en Nederlandsch gebruiken, zoo dat zij elkander niet kunnen verstaan. Welke eene ontaardheid! welk eene ongerijmdheid! Zoo lang dit voortduert, zoo lang het gouvernement geene vaste en doelmatige maatregelen neemt, om eenheid van taal en wel der Nederduit-

sche in te voeren, zal er altoos een onoverwinnelijke hinderpaal voor eene gewenschte vereeniging in den weg staan. Laten de Brabanders als zij het niet kennen, Nederduitsch leeren, willen zij met ons verblijven, en voer hogere en lagere landt postbegeren, en laten zij, dat meer de Hollanders, dan Brabanders met ambten en beambten begunstigd worden; maar laten zij eerst eens vragen of zij daartoe de nodige geschiktheid en bekwaamheid bezitten. Hanteer vreemde taal, om niet geheel zijne mindere bedrevenheid (een schuldeloos gevolg van eene dergelijke gelegenheid in hun vorigen slaafschen toestand) zal hun spoedig oplossing aan de hand geven. Want men zal toch niet willen verdedigen, dat het gouvernement, alleen om het getal gelijk te maken, eenigzins behoest te slaan op persoonlijke verdiensten in zijne aanstellingen. Onpartijdigheid bestaat hierin, dat het de voorkeur geeft aan de bekwaamsten en geschiktesten, onverschillig uit welken oord van het land zij afkomstig zijn.

Zoo als het dus lang gesteld is, staan Noord- en Zuid Nederlanders elkanter over als die beide windstreken, en waait ook de ongelijke wind dikwijls vlak tegen elkander, beginnende nu reeds te waaien uit ongelijkheid. Wie de beide streken hebben aangezien, heeft begeerd, en zouden nog wel wenschen gescheiden te worden als het kon. Dezelve is een gedwongen huwelijk, te zamen geknoeid door de ongekoppelde koppelars, die meer daarmede hun eigenbelang zochten, dan het belang van het jonge paar. Holland (zeide men) was op zich zelf te klein en te zwak, om het gewigt van eene kroon te dragen, daarom moest Brabant bijgevoegd worden. Zoo spraken de groote mogendheden hare hooge wijsheid. Maar waarom moesten wij een koninkrijk worden? Geenszins benijden wij andere natiën den luister van eene koninkrijks scepter, noch zouden wij het als eene vernedering beschouwd hebben, dat wij tot den vorm van eene republiek waren teruggekeerd, met een eminent hoofd uit het Huis van Oranje voorzien. Dit strookte geheel met de oude volkszedent, met onze landsgebouwen, burgerlijke instellingen, en zou onnoemelijke kosten bespaard hebben. Alleen had men de zekerlijk gebrekkige unie van Utrecht kunnen verbeteren en meer eenheid en kracht, door de gewestelijke souvereiniteit weg te nemen, in het hoofdbestuur zamen te trekken. Maar dit werd ons niet aan ons best gelaten. Wij moesten een koninkrijk hebben, en in plaats van een koninkje, onderdanen heeten, gelijk andere volken, omdat wij (naar hem eigenlijk de knoop) tot een voormuur moesten dienen tegen de mogelijk nieuwe stormvloed van Frankrijk, waar achter andere mogendheden geruster konden schuilen. Zoo sterk zat er nog de schrik der eerste aanval bloot stelde. Ziet daar, waarom Nederland met Brabant vergroot moest worden; waarom wij verplicht zijn kostbare wallen aan de grenzen te onderhouden, onder het toezigt van wijlen koning, althoos hij ook het generalen met het ministeren verwisseld heeft, voer het toezigt jaarlijks 100,000 gulden trekt, waarom wij verplicht zijn een overgroot landmagt ons te bezwaren, terwij onze zeemagt (de vijand onze roem en sterkte) verval, en weinig te bevestigen heeft.

Neen, als men ons had willen helpen, had men Holland en Brabant moeten laten blijven; en al ware het dan met een sovereynen Vorst of Koning aan het hoofd, althans met zulk eenen Koning, als wij gekonink in onzen WILLEM getroffen hebben, zouden wij inderdaad sterker geweest zijn, dan nu met de vreemde en zoo ongelijksoortige verandering van land en volk.

Nu moeten wij dubbelde vergaderzalen, dubbelde kolplassen en posten, dubbelde krijgsmagt, dubbelde draaktoonen voor de staatsstukken in de verschillende talen bekostigen, in 't kort een dubbelden inboedel als in eene dubbelde huishouding aanschaffen; om niet te spreken van de dubbelde sommen, welke ten behoeve van de R. C. eene jaarlijksch budget zijn uitgetrokken, waar de nieuwe bisschoppen dan nog bijkomen. Van alle die bezwaren zouden wij in het ander geval bevrijd zijn gebleven. Veel beter zouden wij de eendragt hebben kunnen bewaaren van den ouden Hollandschen Leefw met drie zeven pijlen, veel beter ons bestaan en aanzien kunnen handhaven, indien slechts de eendragt niet met onze zaken niet te veel bemoeiden.

Maar wij zijn nu eenmaal aan elkander vast; en nu is het de zaak, dat de boel niet geheel in de war loopen, dat de een naar den ander niet schikken moet.

Brabanders, Vlamingers, Aken en Kerlen! wilt gij bij ons Nederlanders zijn, spreek dan met ons Nederduitsch, uwe taal is onze oorspronkelijk taal; reket het u tot eene eer met een zoo oud en maard volk als het Hollandsche verbonden te zijn en in gelijke rechten te deelen; verdraagt onze godsdienst, gelijk wij de uwe verdraagen; geeft den Paus, dat gij meent hem schuldig te zijn, en dat het konink dat des Konings is; maar laat ons en den staat buiten. Valt ons niet lastig met uwe jezuitische begijnselen en petitiën, die ons ben al genoeg opschudding verwekt. Geloof niet, dat gij het Problem

...zult ten onderbrengen. Wilt gij echter dien toelag doordrijven, ... dan in de eerste plaats voor uwe roomsgezindte geloofsgehoort, ... de Protestanten verspreid. Verschrikkelijke uitdrukkingen heb ik ... en elders tegen de Papen van het gemeen geboord; want de Protes- ... ten zoo wel als de Roomsgezinden hebben hun gemeen, dat be- ... nelijk te betugelen is, als de religie-haat gaande wordt; en, ware het ... door verstandigen betengelt in plaats van aangevuld, moord en ... dslag waren reeds, bij gelegenheid der petitiën aan de orde van den dag ... geweest; gelijk van ouds. Velen uwer Noord-Nederlandsche geloofsge- ... roeten zullen het ongetwijfeld van achteren zich bektagen, dat zij tot de ... nening zich hebben laten verleiden, gevoelende de mindere begunsti- ... g in hun bedrijf. Kunt gij u niet dat al met eene rustige samenwo- ... ng niet vergenoegen; schijnt u van ons af; beproeft of gij op eigen beest ... te alleen kunt leeren staan, of wordt weder een aanhangsel van den ... nter of anderen magtigen nabuur. Ons zult gij niet medeslepen. Wij ... liven Nederlanders. En bij de scheiding zullen wij niets verliezen.

Maar wij hebben nog eene stille hoop; dat de misnoegdheid niet zoo ... oot is als eenige roervinkler en uwe Fransche dagbladenschrijvers dezelve ... willen doen voorkomen. Zoo wel onder u (zoo boven wij) zijn nog ... ven; die goede orde; eenige ... in maatschappelijke ... hart te lief hebben, om niet al hunnen invloed te gebruiken tot we- ... ring van duisternis en tweespalt. En vertrouwend dat eene vaste en wij- ... ze hand van het gouvèrnement, in vereeniging met welberaden en vader- ... landse volksvertegenwoordigers, de kwaadwilligen in bedwang zal hou- ... den; en alleen de pogingen der welgezindent krachtadig ondersteunen, ... willen wij ons blijven vleijen, dat een groot deel van het gevreesde ... kwaad der vereeniging met den tijd zal wiken, en het goede de over- ... hand behouden; al komt het dat nimmer recht volkomen in orde, gelijk ... trouwens ook van geen menschelijk werk te verwachten is.

EEN OUD NOOBNEDERLANDER.

BROKKEN UIT HET DAGBOEK VAN DEN OUDE VAN HET MEER.

Zwitserse kern-spreuken en spreekwijzen.

Ik lees meest met de pen in de hand, zoo dat er in mijn dagboek nog ... het een en ander staat opgeteekend, dat ik hier of daar gelezen heb; ... eens teken ik het gelezene woordelijk op, dan eens de korte inhoud, ... in het oorspronkelijke, dan vertolkt. — Inzonderheid echter ben ik ... het hebben van kern-spreuken, spreekwoorden en spreekwijzen. Ons ... land is er rijk aan; dat Zwitserland er niet arm aan is, mogen de ... volgende getuigen, die, hoewel ook in andere landen, ... in zwaarte, maar ook in schoonheid te hant behooren.

In den winter wordt er in kroegen veel uitgebroid dat vliegen ... van, ... het den bak open doet.

Menige goede raad, dien de schout niet heeft, baderst in den zak van den gemeenen man.

Als men al te schielijk rijdt, breekt het wiel, en snuit men den ... te sterk, hij bloedt.

De boer verliest liever zijnen rooden neus, dan zijne roode munt.

In een vorenblis kan er veel scheuren, dat in een jaar niet gelapt ... worden.

Alle goede dingen bestaan in drie; maar de duivel kan ook tot drie toe tellen.

Men moet niet wachten, tot dat het schuim bij het koken overloopt; ... wel loopt dan mede weg.

Wie geen hand heeft kan geen vuist zetten.

Kleine lieden kunnen lange schaduwen werpen.

Als muizen handels peper worden, bijten zij altijd het sterkst.

Honderd duizend jaren lang onbetwist is daarom nog geen winst ...

Des duivels valtrik is sterker dan een anbertouw, fijner dan spin- ... en schoone handen spannen darselven het darselvet.

Geen kermis zonder dieven, geen meise zonder liefde.

De rottende mest drijft de schoonste bloemen en de zoetste vruch- ... ten uit de aarde; — zoo ook drijft de dwingelandij de vrijheid uit ... van het leuen.

Vrijheid en onderdanen moeten er zijn; maar de ... beide, ... God over alle.

Men dreine pompelinger dan geen zusser Water opgeven.

Men mager stuk land is dan hangende een wallnet.

Wie ons niet wijst, heeft men noch niet te krabben.

Lieve met regt niets, dan slecht iets.

Men moet niet aan ieder toonen wat men in zijn hart of in zijn ... zak heeft.

Men weet wel in welk gezelschap men is, als ratten en muizen ... de ... spreken.

Spot, en lobben den hemel met zijne starren, hij walft zich even ... vel over u.

Wien het verbedene dachten den rug scheldt, dien dreigt de toekomst ... te aangezig.

Die klapt uit de oogen en dringt door den handsehoen.

Ein schön huis moet geen magazijn van lompen wezen, vrome zin ... niet op schuldwacht staan bij de grollen van het bijgeloof.

Wie seft opperuiemd bydan kan, die kan regt opperuiemd sterven.

In nood zoude zonder angst slechts HALVE nood zijn.

DOOR NIETS te weten schudt men den angst van de schouders, maar ... nog beter door ALLES te weten.

Voor den dwaas kan de wereld nauw, voor den man van vromen ... met de gevangenis eene wereld worden.

De marmoren steen van het paleis verft evenmin eer af, als de van ... zilver ingevretene wand van den kerker SCHANDE.

Wie de Heer schreef den vrijbrief van het menschelijk geslacht op ... den redden dag der wereld-schepping, toen hij zijn evenbeeld schiep; ... leide het afschrift in aller menschen hart en verstand, en bewaart ... de eeuwige oorkonde in den Hemel.

Wie de boer op den edelman, dan rijdt de drommel op een draak ... over het land.

De reinste stroom voert slijk mede, en ieder geneesmiddel heeft een ... walgeijks.

De krijg is een heilige Gods, wanneer hij de licht schuwe slang ... der dwingelandij den kop verbrijzelt.

GESCHIEDKUNDIGE HERINNERINGEN.

Den 11den November 1511 nam de langdurige en harde winter in ... de Nederlanden eene aanyang.

Den 11den dito 1656 werd het verdrag met Zweden te Elbing ge- ... teekend.

Den 12den dito 1486 werd Egmond doot MAXIMILIAAN tot een graaf- ... schap verheven.

Den 12den dito 1574 boden de Staten den Prins van Oranje de op- ... permagt over het krijgsvolk gedurende den oorlog aan, die dadelijk naar ... Zeeland vertrok, om er, onder anderen, een toelag op Antwerpen te ... begunstigen, door eene vloot van zestig schepen, welke bij Vlissingen ... verzameld was; doch de aanslag werd, toen ze op het punt stond, om ... onder het beleid van MAANTEN NYEN, uitgevoerd te worden, bij den ... landvoogd outdekt en verhinderd.

ARNHEM, den 12den November.

Het water is hoog in den Rijn aan de Paal.
Den 11 Nov. 2 El 8 Palm 3 Duim; gewassen 3 D., gevallen 0 D.
Den 12 dito 2 El 8 Palm 0 Duim; gewassen 0 D., gevallen 3 D.

LANDGENOOTSCHAP!

Voor de vierde maal in dit jaar bezocht met het overstromen onzer Uiterwaar- ... den en bovendien alle onze Binnenlanden door regen- en kwelwater voeten diep ... dooven zijnde, zijn onze gemeenten niets dan eene openbare zee; onze arme dor- ... pelingen hebben volstrekt alles verloren, zoo dat, zonder spoedige en krachtige ... hulp, vels honderden menschen noodwendig van honger moeten ontkomen; ook is ... het ook gelegen met het nog overig vee, hetwelk de landman, uit gebrek aan vee- ... dersvoer zijne oogten ziet overleven. Het is hierop, dat de Ondergetekenden zich ... verbinden, dat de heeren Ds. J. P. Sprenger van Eijk, Ds. J. C. Vorstman, W. ... van Os en R. H. van Someren, allen wonende te Rotterdam, zich op ons aanzoek ... welwillend hebben verklaard de giften aan huize te ontvangen, welke onze ... weldadige Landgenooten zouden willen afzonderen, ten einde ons aardappelen, hooi ... en rogge ten genoemden einde ten spoedigste zouden kunnen verschaft voor ... de gemeenten Appeltorn, Aliforst, Maas-Bommel en Alphen, allen gelegen in ... den lande tusschen Maas en Waal.

Maas-Bommel
den 27 October
1829.

DE VILBERS, Burgemeester van ... voorn gemeenten.
LODERES VAN MAAS-BOMMEL.
J. A. F. MONHEMIUS, Predikant.
J. SCHOUTEN, Pastoor.
HENDR. VAN SOMEREN.

Ingevolge het bovengstaande zullen de Ondergetekenden de liefdadigen, die de ... christelijke weldadigheid tot bovengenoemd einde wel zal gisven ... gaarne ... ontvangen aan kunne huizen.

Rotterdam, den 30 October 1829.
J. P. SPRENGER VAN EIJK, Predikant, ...
J. C. VORSTMAN, Predikant, Scheepmakershaven, A, 467.
WM. VAN OS, Hang, D, 10.
R. H. VAN SOMEREN, Hoogstraat, E, 357.

B E K E N D M A K I N G.

De PROKUREUR GENERAAL bij het Hoog Gerechtshof te 's Gra- ... vaninge, als daartoe van hooger hand gemagigd, laat bij deze uit eene ... premie van VYF EN TWINTIG DUZEND NEDERLANDSCHE GUL- ... DEN aan den gemen, die de Juugelen, Paarten en andere kostbaer- ... heden, welke in den nacht tusschen den 25sten en 26sten September 1829 ... in het Paleis van Z. K. H. den Heere Prinse van Oranje binnen de ... stad Brussel zijn gestolen, zoodanig als dezelve in de daarvan vervaar- ... digde en alomte verspreide lijsten en tekeningen zijn beschreven en aan- ... gemid, tot te regt brengen, of wel zoodanige aanwijzingen doen, dat ... die schat in zijn geheel ontdekt worde; — welke premie zal verdubbeld ... en dus tot VYFTIGDUZEND NEDERLANDSCHE GULDEN getragt ... worden, wanneer tevens de vader of daders aan den Regter met ge- ... noegzame zekerheid stellen worden bekend gemaakt of aangewezen.
— Zoodanige voortz aanzienlijke beloopingen worden geschieden aan den ... gemen, die slechts een gedeelte of wel enkele der gestolen kostbaer- ... den zal te regt brengen, of wel slewege zoodanige aanwijzingen of op-

gaven doen, dat een of meer van die bestuursbesteden der gezonde staten van in handen geraken en aan Z. K. H. terug bezorgd worden; — welke belooningen steeds evenredig zullen zijn aan de waarde der terug bezorgde bestuursbesteden.

Gravenhage, den 5den November 1829.
A. W. PHILIPSE.
+++ De HOOFD-ADMINISTRATIE der Afdeling Kurassiers, No. 1, zal op Donderdag den 19den November 1829, des voormiddags ten tien ure, aan het Magazijn van Kleeding, op de Beek, bij het Gasthuis, te Arnhem, ten overstaan van den Denwaarder J. S. M. INYCK, publiek voor Kontant Geld verkoopen: een groote partij buiten dienst gestelde GOEDEREN, bestaande in BEDDEAKENS, BEDDEDEKENS, PAARDENDEKENS, SCHAAPVACHTEN, STALHALSTERS, CINGELS en eene partij SELFKANT; alles des morgens voor den verkoop voor een veder te zien.

§ § § Het BESTUUR van het huis BERGH is voornemens op Woensdag den 18den November 1829, des namiddags omstreeks 2 uren, te 's Heerenberg, onder ge- met van hooggeld, en tegen uitgebrekte termijnen van betaling, publiek te doen inzetten, en 14 dagen daarna, zijnde den 2den December, ter zelfder uur en plaats, genoege geldende, aan den meestbiedenden te verkoopen, om op den 8sten Mei 1830 te aanvaarden, een HUIS en ERF, van ouds de Munt genaamd, staande en gelegen aan het Kerkhof te 's Heerenberg, voorzien van vier BENEDEEN- en zes BOVENKAMERS, benevens KEUKEN, WASHUIS en KELDER met eene bijgelegene SCHUUR, thans bewoond door Mevrouw de Weduwe R. I. G. F. E. L. D.
Nadere inlichtingen zijn te bekomen bij den Administrateur of Rentmeester van het huis Bergh, te 's Heerenberg.

§ De Notaris Mr. VAN HUGENPOTH, residentende binnen Arnhem, als daartoe gecommiteerd bij vonnis der Regtbank van eersten Aanleg, zitting houdende te Arnhem, zal op Woensdag den 18den November 1829, des voormiddags om 10 uren, ten huize van den Kastelein A. H. VERMEER, in het Hof van Berlijn te Zeyenlaar, op hoogten doen inzetten, en 14 dagen later, zijnde den 2den December, ter zelfder uur en plaats, publiek te worden verkocht.

20. Een stuk BOUWLAND, groot een Bunder en 50 Roeden, gelegen buitendijks op de Nijlinga, onder Heren van RENNE, en ter andere zijde den Heer VAN HUGENPOTH, en anderen. En
20. Eene WEIDE, de Bem genaamd, gelegen onder Grooten, groot naar de Ambtskaart van de Lijmers fol. 24 No. 13, een Bunder en 77 Roeden.
Nadere inlichtingen zijn te bekomen ten Kantore van gez. Notaris Mr. VAN HUGENPOTH, alwaar de Veil-Conditiën tijdig voor den ieder te zien zullen liggen.

+++ De Notaris VAN EVERDINGEN, residentende te Tiel, zal, als daartoe uit hoofde der minderjarige mede Eigenaren, door de Regtbank van Eersten Aanleg, zitting houdende aldaar, benoemd, binnen Rijswijk, in het Logement van de Wed. J. I. N., op Donderdag den 26sten November 1829, des voormiddags om 11 uren, publiek doen inzetten, en 14 dagen daarna, zijnde Donderdag den 10den December, ter zelfder ure, publiek verkoopen:
Een WEI-UITERWAARD, genaamd de Duijvenstaart, groot 6 Bunders, 56 Roeden en 20 Ellen, gelegen in den Buitenpolder, onder Rijswijk voormeld.
Zijnde dit perceel, gedurende den geheelen zomer, niet gelegenstaande de menigvuldige regen en hooge rivier-standen, niet geïnundeerd geweest.

+++ De Notaris HOERHAMER zal op den 13den November 1829, des morgens om elf uren, in het Logement het Wapen aan Elburg, binnen Elburg, bij siglen toelag verkoopen:
10. Een HUIS, op de Beekstraat, No. 212, binnen Elburg, ingezet op f. 850.—
20. Een HUIS, in de Zusterenstraat, No. 211, staande op f. 275.—
30. Een HUIS, in de Bloemstraat, No. 221, staande op f. 225.—
40. Een stuk HOOLAND, buitendijks, in Oosterwolde, No. 16, groot 2 Bunders, 86 Roeden en 57 Ellen, op f. 1000.—
50. De HELFT in een stuk WEILAND, in Oosterwolde, No. 217, 218, groot 1 Bunder, 34 Roeden en 34 Ellen, staande op f. 100.—

+++ De Notaris HODPHAMER zal op den 13den November 1829, des voormiddags om elf uren, in het Logement de Peau, te Elburg, bij siglen toelag verkoopen:
10. De WINDMOORNMOLEN, in de Stoop, buiten de Goorpoort te Elburg, aan den Straatweg, met het HUIS van den Molenaar, ingezet op f. 700.—

20. Een stuk HOOL- of WEILAND, in Oosterwolde, No. 885, groot eene Bunder, 27 Roeden en 36 Ellen, staande op f. 525.—
Nader informatie ten Kantore van den Notaris voornoemd, binnen Elburg.

+++ TE KOOP: vruchtdragende NOTENBOOMEN, voor 50 Centen; EIKENHEESTERBOOMEN, voor 30 Centen; GANEDASE POTEN, voor 10 Centen het stuk; alles zeer malsch en zwaar. Te bezagen bij den Tuinman WILLEM SNYDERS, te Veghel, (Noord-Brabant). Brieven franco.

+++ Bij toeval, UIT DE HAND TE KOOP: Eene aanzienlijke partij HOLLANDSCH RIET en ongeveer 8000 stuks BLAAUWE DAKPANNEN; te bezagen bij C. G. B. RIJSEN, in het Posthoorn, aan de Oude Kraan, te Arnhem.

+++ J. en L. CARAMELLI, van Utrecht, hebben de eer de Liefhebbers te berigten, dat zij zijn ingepakt bij den Kastelein J. ROBERT, op de Orde te Macht te Arnhem, met een fraai, assortiment moderne P. L. A. TEN, als ook BLOEMEN, KOPPEN, enz. ten dienste der jonge Schuiders.
Zullen niet langer dan twee dagen vertoeven.

De KONINKLIJKE DELLEGENCE van Utrecht door Woerden en Leiden naar 's Hage, vice versa, zal, van den 15den November 1829, gedurende het Winterseizoen, van Utrecht afrijden 's morgens ten 7 uren, om te 's Hage voor een uur 's namiddags aan te komen, en van 's Hage vertrekken 's namiddags ten een uur, om te Utrecht 's avonds voor 7 uren te arriveeren, in correspondentie met de NACHT-DILIGENCE op Amersfoort, 's Loo, Zutphen, Deventer, Zwolle, Bussum, Almelo, enz. enz.

+++ M. C. SCHEERS, in de lange Burgstraat, lotter. A No. 37, te Nijmegen, gecommiteerd tot gedelegeerde van de 1ste Klasse der Nederlandsche Loterij, door Z. Exc. den Heer Gouverneur van Gelderland, beveelt zich tot het leveren van H. E. L. E. op G. E. D. E. L. T. E. N. van L. O. T. E. N. in gezonde Nederlandsche Loterij, tegen den gewonen prijs, bij zijne geperde Stadsgenoten en Begünstigers minzaam aan.

+++ Op den 10den November 1829, is ter te Elst, in de Oudekerk, tweejarige ZWABT BONTEN, naar uitgenoodigd, om zich, ter terugbekoming, te adresseren aan den Heer Burgemeester der voornoemde Gemeente, en wel uitdrukkelijk voor of op den 19den November 1829, vóór het openbaar worden verkocht.

Bij G. T. N. SURINGER, te Leeuwarden, zijn van de pers gekomen de navolgende Werken, mede bij de voornaamste Boekhandelaars des Rijks verkrijgbaar:
Merkwaardigheden uit de Geschiedenis van het Christendom en van het Christelijke leven; uitgegeven door Dr. A. NEANDER, uit het Hoogduitsch vertaald door W. N. MURTING, Predikant te Leyden. — Eerste deel, gr. 8vo.
Brieven van JOHN BARRING, geschreven op een reis door Ryland, Friesland en Groningen, vertaald door Mr. A. TELLING, tweede stuk. — Gevolgd door: Tets over de Hollandsche Taal en Letterkunde van denzelfden. Uit het Engelsch, gr. 8vo.
De Rija van het eerste stukje in Bedevoering over het hoog belang, dat het Koninkrijk der Nederlanden, ook nu nog, heeft bij eene wel ingerichte Marine; uitgegeven ter pleegige inwinding van het Koninklijk Instituut der Marine te Medemblik, op den 28sten Augustus 1829, in de Groninger Boekhandel, door Mr. HUGO BEIJERMAN, Hoogleraar in de Rechtsleer, mede bij de Boekhandelaars, gr. 8vo.

Dezer dagen zijn bij C. A. THIEME, te Arnhem, wederom van de pers gekomen een alomt uitsprekend:
I. De Staatsgeschiedenis van Indië, van 1784 tot 1823. Naar het Engelsch van den Generaal-Majoor Sir JOHN MALCOLM, door JOHANNES OLIVIER, JOH. ZN., voorheen Secretaris te Palembang op Sumatra, eerste deel, in groot 8vo. f. 3-50
II. De Geschiedenis der Indische, met het Fransch van den Vorst de Angkor, JOH. DE BREE, in groot 10vo. f. 1-80
III. W. Gogh's Avonturen van Katochisaren, door hem zelve beschreven, en met een aantal afgevoerde Katochisatieën verrijkt. Eene handleiding voor jonge leeraars en onderwijzers in de Oostindische van allerlei Kerkgenootschappen, enz. f. 1-50
IV. De drie Kruiswegen des jeugdigen levens. Een Geschiedenis voor Jongelingen en Jonge Dochters. Op velin papier in kartonnen band f. 2-50
V. F. S. ALEXANDER, Verhandeling over het wisselende wisselend Ziekte-Karakter en de daarop getrouwde wijziging in de Geneeskundige behandeling. — Betroond door de praevoiciale Commissie van Geneeskundig onderzoek en toevorsiel in Gelderland, f. 1-10
VI. F. HOEKSTRA, Zedelijke en Godsdienstige Vertoopen, f. 2-50
VII. Wederlegging der Verhandeling over de verantwoordelijkheid der Ministers, volgens het Nederlandsch Staatsrecht, f. 2-75